Az izlám szent háboruja.

A Corriere della Sera jelenti *Kairóból:* Az angol cenzura arra törekszik, hogy a harctéri jelentések elterjesztését megakadályozza. A *Sinai-félszigeten,* hir szerint, *nagy összecsapás történt.* A törökök ugyanis előkészületeket tesznek az *Egyiptom ellen való* előnyomulásra. Már el is érték Machelt és a medinai vasut elágazását. Elárisban huszezer reguláris török katona állomásozik erős tüzérséggel, hasonlóképen Gazában. A törökök főereje *Jeruzsálemben* van koncentrálva. A lakosság a török katonaságot mindenütt nagy lelkesedéssel fogadja. Jelenleg *százhuszezer főnyi reguláris török katonaság és hatvanezer beduin áll készen arra, hogy Egyiptom ellen vonuljon és még további csapatok érkezését is várják.*

Dsemal basát nem ölték meg.

Konstantinápoly, január 7. A török távirati ügynökséget felhatalmazták, hogy a leghatározottabban megcáfolja azt a hirt, hogy Dsemal pasát megölték.

Elsülyesztett orosz torpedónaszád.

A Vossische Zeitung levelezője jelenti *Konstantinápolyból,* hogy a legutóbbi tengeri csatában *a törökök egy orosz torpedónaszádot elsülyesztettek.*

Az oroszok üldözik a krimi mohamedánokat.

Konstantinápoly, január 7. A Krimben letelepedett mohamedán török alattvalókat az orosz hatóságok Melipopolban egy koncentrációs táborban gyüjtötték össze. A mohamedán közmüvelődési egyesületeket az oroszok bezárták. Szebasztopol katonai parancsnokának rendeletére *a tengerparti helységek mohamedán lakosait az ország belsejébe szállitották és ingatlanaikat elkobozták.*

Elég volt a levelekből.

A „Berliner Tageblatt" irja: Pár nappal ezelőtt közöltünk néhány levelet, melyeket a karácsonyi és ujévi ünnepek alatt kapott Hindenburg. Ezeket a leveleket berlini iskolás leányok irták és részint komoly, részint tréfás hangon fejezték ki jókivánságaikat, kérve a hadvezért, hogy adja át üdvözleteiket seregében harcoló fivéreiknek és ismerőseiknek; az egyik kérte, küldjön neki egy oroszt. Ámbár ez mind nagyon kedves volt, mégis azt a sürgős tanácsot adjuk a kisasszonyoknak, hogy intézzék leveleiket ezután direkt rokonaikhoz, nem pedig a komoly ügyekkel foglalkozó hadvezérhez.

Be fogják ezt látni a szülők és a tanitónők is és reménlhetőleg igyekeznek majd visszatartani az ifjuságot efajta irodalmi müködésüktől. De nemcsak az ifjuság levelezését kell beszüntetni, hanem a felnőtteknek is őrizkedniök kell, hogy ezt a nagy elfoglaltságu férfiut, kitől Németország oly sokat vár, fölösleges levelekkel zaklassák. Hindenburgnak nincs szüksége ilyenféle levelekre; bizonyára tudja ő ezek nélkül is, hogy a német nemzet szeretettel, hálával és bizalommal tekint felé.

Diszebéd Reimsban, a bombázás alatt.

A *Politiken* haditudósitója leir egy diszebédet, melyet a francia kormány adott meghivott haditudósitók részére.

Végigutaztam a déli fronton és Reimsban éreztem először, hogy a tomboló csaták közvetlen közelében vagyok. Itt kaptuk meg a tüzkeresztséget és pedig egy ünnepség keretében. Csodálatos, majdnem történelmi jelentőségü ünnepély volt ez, mely véleményem szerint „crimen laesae humanitatis" volt oly pillanatban, midőn Franciaország és az egész világ a legborzalmasabb háborut vivja, mely valaha népek közt dult. A köztársaság adta ezt a villásreggelit a semleges tudósitók tiszteletére, kik idejöttek látni és hallani.

Meglehetős későn érkeztünk Epernayből Reimsba és anélkül, hogy a várost megtekintettük volna, a Hotel du Nordba siettünk, ahol az ebéddel vártak bennünket. Az én autóm volt az utolsó a sorban és egy teljesen összerombolt homlokzatu ház előtt állt meg. Megkérdeztem az előzékeny hotelszolgát, mikor történt ez. „Tegnapelőtt uram", volt a válasz. Azt hinné az ember, hogy ez az erőteljes intőjel kissé megdöbbentette a vendégeket. De egyáltalán nem. Ugy látszott, mintha ránk ragadt volna a tréfás vidámság, melyet a harctéren tapasztaltunk és a természetes nyugalom, mellyel Reims lakói járkáltak, ugy, hogy mindnyájan kitünő hangulatban és jó étvágygyal ültünk asztalhoz. Az ebéd pompás volt. Az étterem ablakai arra a térre néztek, melyre a legutóbbi német bombák hullottak. Talán nem is jutott eszünkbe, hogy a teritett asztal közepére explodáló német üdvözletet kaphatunk esetleg, — annyi tény, hogy a társalgás igen élénken indult meg, különösen mikor néhány tiszt jött be a lövészárkokból, kik nem győztek beszélni az ottani különös viszonyokról. A kitünő bordeauxi után pezsgőt kaptunk, ami egész természetes, lévén ez honi gyártmány, itt terem körösköril a dombokon és még az utcák is róla vannak elnevezve, például: boulevard Pommery vagy boulevard Lonis Roederer. Még nem üritettük ki az utolsó üveget, midőn — *gránát robbant fel* ablakaink előtt.

Ez volt a németek mindennapi bombázása. Legidősebb kollégánk, egy svájci, fölugrott, mintha ágyuból lőtték volna ki és poharat emelve üdvözölte a köztársaságot és a társaságunkbeli tiszteket. Beszéde igy kezdődött:

„Messieurs et chers confréres des pays-neutres, ce coup de canon nous rappelle notre devoir."

(Uraim és kedves honfitársaim, ez az ágyulövés kötelességünkre emlékeztet.)

A beszéd végeztével kinéztünk az ablakon, hogy megállapithassuk, hová csapott a gránát. A vendéglősné mosolyogva mondta:

— Nem, uraim, ez a pályaudvar felé volt, kétszáz méternyire innen.

De máris ujabb gránát jött, mely a levegőben explodált.

— Ez már közelebb volt, — mondá, — körülbelül száz méternyire az ellenkező oldalon.

Azután jött a *harmadik.* Tisztán láthattuk, amint egy ház *összeomlott* az utca végén. Erre kissé elkomolyodott a vendéglősné és mintegy mentegetődzve mondta:

— Uraim, mindent elkövettem, hogy titokban tartsam ittlétüket, de kezdem hinni, hogy az ellenség mégis megtudta, hogy önök itt vannak!

Egyik francia tiszt erre éltette az ország legbátrabb hoteljét, mely a háboru óta egyetlen egy napon se volt zárva, dacára annak, hogy a csaták központjában fekszik.

Hozzájárulhatunk sok könny felszáritásához, ha varrási, javitási és kötése munkáinkat a feministák varrómühelyében rendeljük meg.

Finnek kiáltványa.

Stockholmból jelentik: Rendkivül érdekes manifesztációval adnak kifejezést a finnek iránt való rokonszenvüknek az itt megjelenő lapok. Csaknem valamennyi stockholmi lap egész terjedelmében leközli és igen meleg kommentárral kiséri finn testvéreinknek egy most megjelenő kiáltványát, amely rávilágit a finn állapotokra és a finnek elnyomására, de egyben dokumentuma is annak az orosz módszernek, amellyel Oroszország a háboru kitörése óta a finnekkel és lengyelekkel bánt: a kezdetben mindent igérés és semmit sem adás módszerének. *Ez a kiáltvány az egész Európának szól:* az entente hatalmainak ép ugy, mint a másik hatalmi csoportnak. A finn kiáltvány egy részét szó szerint itt közöljük:

— Finnország nem szegte meg Oroszország iránti kötelességét. *Oroszország azonban nem törődve ezzel, végleg letörte Finnország alkotmányát, nemzeti egzisztenciáját végveszedelemmel fenyegeti.*

Számos fia e hazának, amiért nem akart a teljesen törvénytelen orosz uralom alatt meghajolni, keserüen meglakolt ezért, *orosz fogságba hurcoltatott.*

Finnországban olyan alapon rendelték el a hadiállapotot, amelyhez semmiféle törvényes ok nem szolgált ürügyül. Ez a hadiállapot még inkább lehetővé tette az orosz uralom erőszakos politikáját országunkban.

Lengyelországnak ugyanekkor teljes autonómiát igért az orosz kormány, nekünk is igért jogokat, de még a meglevőket is egymásután szünteti meg.

A háboru dacára is s noha az orosz sajtó is állandóan hangoztatta, hogy a teljes egyetértést óhajtják velünk s felhagynak üldözésünkkel, *egymásután hurcolják el a finn hivatalnokokat s vetik fogságba, a tartománygyülés elnökét elfogták s Szibériába, Tomskba számüzték.* Oroszországba és Szibériába naponta indulnak orosz csendőrség fedezete alatt finn hazafiak, akiket a legkisebb gyanuok alapján letartóztatnak. Egymást érik a házkutatások és más gyanusitások.

A lapjainkat ártatlan közléseikért hallatlan pénzbirsággal sujtják, vagy *egészen elnyomják.* Ujságirókat zárnak tömlöcbe vagy viszik Szibériába. *Maga a főkormányzó áll a provokáció élén.*

A kiáltvány azután elmondja, hogy az orosz állami hatalom korlátlan ur lett Finnországban s hogy azt Oroszország egészen be akarja kebelezni Oroszországba. Finnország teljes eloroszositását és elnyomását az orosz törvények fogják betetőzni.

— *Oroszországtól nem várjuk többé szabadságunkat. A finn szabadságot kivülről jövő faktorok fogják megszerezni.*

Ezzel végződik a kiáltvány, amely egész Svédországban mély benyomást keltett.